

C-596/23. sz. [Pohjanri]ⁱ ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2023. szeptember 26.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Helsingin hallinto-oikeus (Finnország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. szeptember 26.

Felperes:

B UG

A másik fél az eljárásban:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

**HELSINGIN
HALLINTO-OIKEUS****KÖZBENSŐ****HATÁROZAT**

[omissis]

2023. szeptember 26. [omissis]

Az eljárás tárgya

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján a Bíróság elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem

Felperes

B UG

A meghallgatott másik fél az eljárásban

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (az adóhatóság adóbevételek jogosultjainak jogvédelmével foglalkozó hivatala, Finnország)

A megtámadott határozatⁱ A jelen ügy neve fiktív, az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

Az adóhatóság

jövedéki adó megállapításáról szóló 2021. június 1-jei határozata [omissis]

[omissis]

A probléma kifejtése

- 1 A [Helsingin h]allinto-oikeus (helsinki közigazgatási bíróság, Finnország) előtt az alkoholtartalmú italok jövedéki adója tárgyában folyamatban lévő alapeljárásban abban a kérdésben kell döntení, hogy az adóhatóság jogosult volt-e egy Németországban székhellyel rendelkező vállalkozásra az alkohol és alkoholtartalmú italok utáni adót, valamint adópótlékot kivetni azzal az indokkal, hogy a vállalkozást Finnországban távértékesítőként adókötelezettség terheli, mert részt vett a honlapján keresztül értékesített alkoholtartalmú italok szállításának megszervezésében.
- 2 Az ügyben értékelni kell, hogy összeegyeztethetetlen-e a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelvvel a nemzeti jogszabály-előkészítő anyagokban rögzített olyan követelmény, amely szerint az eladónak jövedéki adót kell fizetnie a távértékesítés után, ha a honlapján egy adott fuvarozási vállalkozás igénybevételére ösztönzi a vevőt. Az eljárás tárgyát különösen a 2008/118/EK irányelv 36. cikke (1) bekezdésének értelmezése képezi.

Az eljárás tárgya és a releváns tényállás

- 3 A Németországban székhellyel rendelkező B UG (a továbbiakban még: vállalkozás) egy [omissis] elnevezésű honlapot működtetett, amelyen keresztül az ügyfelek különböző márkájú gyenge és erős alkoholtartalmú italokat vásárolhattak egy online boltban. A honlap nyelveként a finn [omissis] nyelv is választható volt.
- 4 2020. április 20-án a vámhatóság lefoglalta Finnországban a vállalkozás által Németországból Finnországba feladott, A magánszemélynek szánt és különböző alkoholtartalmú italokat tartalmazó szeszesital-szállítmányt. A szállítmány lefoglalására a jövedéki adóról szóló törvény 103. §-a alapján került sor annak megállapítása érdekében, hogy az alkoholtartalmú italok importálása során betartották-e a jövedéki adóról szóló törvény rendelkezéseit.
- 5 Az adóhatóság tájékoztatást kért A-tól, tehát a megrendelést a vállalkozás honlapján leadó vevőtől a megrendelés menetéről és a szállítás megszervezéséről. A 2020. június 25-i tájékoztatása szerint a megrendelésnek a vállalkozás online boltjában történt leadásakor X, Y és Z vállalkozás fuvarozási szolgáltatásait hirdették. A megrendelésnek a vállalkozás honlapján történt leadásakor a megrendelés súlya és a fuvardíj minden egyes alkalommal frissült, amikor A

terméket helyezett a kosárba. Az alkoholrendelés kifizetését követően a honlapon megjelent a szállítás megszervezésére vonatkozó kérés, és A tájékoztatása szerint az oldal a fuvarozási szolgáltatók honlapjaira mutató közvetlen linkeket tartalmazott. A az X vállalkozást választotta ki a megrendelés fuvarozására. Az „X” linkre kattintva A-t közvetlenül az X honlapjára irányították át, ahol A megadta ugyan saját kapcsolattartási adatait, de nem adott meg a megrendelésével kapcsolatos adatokat, például a rendelési számot. A közvetlenül az X-nek fizette meg a fuvardíjat az X honlapján.

- 6 Az adóhatóság benyújtott egy, a B UG honlapján a szállítási módok [omissis] magyarázatáról 2020. június 16-án készült képernyőképet. Ezen többek között a következők szerepelnek:

„Szállítási mód

Az ügyfélnek magának kell gondoskodnia a Finnországba történő fuvarozásról. Adja meg címadatait. Ezt követően további információkat kap a fuvarozás megszervezéséről. A következő fuvarozási vállalkozásokat ajánljuk:

X 26,00 eurótól”

- 7 Az adóhatóság benyújtott továbbá egy, a vállalkozás honlapján szereplő szállítási feltételekről [omissis] készült 2020. június 24-i képernyőképet; e szállítási feltételek többek között a következőket tartalmazzák:

„Szállítási feltételek

Valamennyi termékünket Németországban értékesítjük ingyenes raktárhoz szállítással.

A fuvarozást nem mi szervezzük meg, hanem annak megszervezéséért maga az ügyfél a felelős. Ön igénybe veheti például az X szolgáltatásait. Miután a megrendelt termékeket a kosárba helyezte, az X fuvardíj-kalkulátora kiszámítja mind a csomag-, mind a raklapszállítmányként történő fuvarozás díját.

[...]

Szállítási idő

A csomagok az elszállítástól számított 5-7 napon belül érkeznek meg Finnországba. A csomagokat hétköznapokon szállítják el tőlünk. Az X-től nyomkövetési számokat kap, amelyekkel nyomon követheti csomagjainak útját.

A raklapszállítmányok az elszállítástól számított körülbelül 7-10 napon belül érkeznek meg Finnországba. Az X hetente 2-3 alkalommal szállítja el a raklapokat.

Másik fuvarozási vállalkozástól is kérhet fuvarozási ajánlatot.

Kérjük, tájékoztasson bennünket arról, hogy az italokat saját maga veszi-e át, vagy egy fuvarozási vállalkozás szállítja-e el azokat. A tájékoztatást követően megkezdjük a megrendelés feldolgozását.

[...]

Adók Finnországban

Az ügyfélnek magának kell gondoskodnia az adók megfizetéséről. Erről a vámhatóság vagy a Valvira (szociális és egészségügyi engedélyező és felügyeleti hivatal, Finnország) honlapján talál információkat.”

- 8 2020. augusztus 21-i adómegállapító határozatával az adóhatóság összesen 1645,83 euró összegben az alkohol és alkoholtartalmú italok utáni adó, adópótlék és büntetőkamatok megfizetésére kötelezte a B UG-t a 2020. április 20-án lefoglalt alkoholtartalmú italok tekintetében. Az adóhatóság az eljárás keretében kapott információk alapján megállapította, hogy a termékeket közvetlenül vagy közvetve a vállalkozás vagy a megbízásából eljáró személy adta fel vagy szállította Finnországba. Az adóhatóság véleménye szerint a vállalkozás ennél fogva távértékesítőként járt el, és köteles volt Finnországban jövedéki adót fizetni.
- 9 A B UG panaszt nyújtott be az adóhatósághoz az adómegállapító határozattal szemben.
- 10 2021. június 1-jei határozatával az adóhatóság elutasította a B UG panaszát.
- 11 A B UG megtámadta az adóhatóság 2021. június 1-jei határozatát a Helsingin hallinto-oikeus (helsinki közigazgatási bíróság) előtt. Többek között azt kérte, hogy az említett bíróság semmisítse meg az adóhatóság határozatát, és teljes egészében törölje az alkohol és alkoholtartalmú italok után rá kivetett adót.

A felek legfontosabb érveinek összefoglalása

- 12 A B UG úgy véli, hogy a jelen ügyben nem tekinthető távértékesítőnek. Nem vett részt ténylegesen a jövedéki termékek szállításának megszervezésében, és nem ösztönözte a vevőt a honlapján egy adott fuvarozási vállalkozás igénybevételére, illetve nem hozta össze egymással a vevőt és a fuvarozási vállalkozást. A szerződéses jogviszony a fuvarozási vállalkozás és a vevő között jött létre. A termék tulajdonjoga és a kockázat Németországban szállt át az eladóról a vevőre, amikor az eladó a terméket átadta a vevő által választott fuvarozási vállalkozásnak. A B UG honlapja három fuvarozási vállalkozást említett példaként. A honlap egyértelműen felhívta a figyelmet arra, hogy az ügyfelek önállóan döntenek a szolgáltatóról. Körülbelül húsz különböző fuvarozási vállalkozás szállított el termékeket a B UG raktárából, és nem lehet abból kiindulni, hogy a B UG az ügyfeleit egy adott fuvarozási vállalkozás megbízására ösztönözte volna. A honlapon található fuvardíj-kalkulátor csak segédeszközként

szolgált, hogy az ügyfelek megbecsülhessék a fuvarozási kapacitást és a fuvarozás lehetséges költségeit.

- 13 A B UG kifejti továbbá, hogy nem továbbított információkat a fuvarozási vállalkozásoknak, és hogy közte és a fuvarozási vállalkozás között nem került sor információcserére. A honlapján elhelyezett, a fuvarozási szolgáltató honlapjára mutató link nem jelenti azt, hogy részt vett volna a termékek szállításának megszervezésében. Ezenfelül a B UG honlapja nem csak egy fuvarozási vállalkozásra mutató linket tartalmazott. A honlapja kifejezetten felhívja a figyelmet arra, hogy az ügyfélnek magának kell gondoskodnia a finnországi adók megfizetéséről, és hogy további információk a finn vámhatóság és a Valvira (egy finn hatóság) honlapján találhatóak. A B UG termékeinek megvásárlásakor a vevő tisztában volt azzal, hogy a Finnországba szállított termékek után adót kell fizetnie Finnországban. Az ügyfélnek kiszámlázott árra tekintettel nyilvánvaló, hogy az ügyfélnek tisztában kellett lennie azzal, hogy a termék ára nem tartalmazza a Finnországban megfizetendő adókat.
- 14 Az adóhatóság adóbevételek jogosultjainak jogvédelmével foglalkozó hivatala kifejtette, hogy a távértékesítés esetében olyan értékesítésről van szó, amelynek során egy magánszemély olyan alkoholtartalmú italokat vásárol, amelyeket egy másik tagállamban bocsátottak szabad forgalomba, és amelyeket a távértékesítő vagy a megbízásából eljáró személy közvetlenül vagy közvetve Finnországba ad fel vagy szállít. A jövedéki adóról szóló törvény előkészítő anyagai (HE 263/2009 vp) szerint az értékesítés távértékesítésnek minősül, ha az eladó a honlapján egy adott fuvarozási vállalkozás megbízására ösztönzi a vevőt. A Finnországban adóügyi képviselővel nem rendelkező távértékesítőnek be kell jelentenie a termékeket az adóhatóságnak a Finnországba történő feladás előtt, és biztosítékot kell nyújtania az adók megfizetésére. A jövedéki adóról szóló törvény és a 2008/118/EK irányelv rendelkezései összhangban állnak egymással. A B UG a honlapján meghatározott fuvarozási vállalkozások megbízására ösztönözte a vevőt, és így részt vett a szállítás módjának meghatározásában. A B UG távértékesítőnek minősül, és így adófizetési kötelezettség terheli. A B UG nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy a termékek feladását be kell jelentenie az adóhatóságnak, és biztosítékot kell nyújtania azok tekintetében.

A nemzeti jog és a jogszabály-előkészítő anyagok

A 2020-ban hatályos nemzeti rendelkezések

- 15 A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelvet a jövedéki adóról szóló nemzeti törvény (182/2010) ültette át Finnországban. Az alapeljárásban a jövedéki adóról szóló törvény 2020-ban hatályos változatát kell alkalmazni. Az alkohol és alkoholtartalmú italok után az államnak fizetendő adó kivetésének elveit és az adó mértékét ezenkívül az alkohol

és alkoholtartalmú italok utáni adóról szóló vonatkozó törvény (1471/1994) határozza meg.

- 16 A jövedéki adóról szóló törvény (182/2010) 1. §-ának második bekezdése szerint a törvényt – a vonatkozó különös törvény eltérő rendelkezése hiányában – többek között az alkohol és alkoholtartalmú italok utáni jövedéki adó kivetésére kell alkalmazni.
- 17 A jövedéki adóról szóló törvény (182/2010) 6. §-ának 11) pontja szerint e törvény alkalmazásában *távértékesítés* az olyan értékesítés, amelynek során az adóraktár-engedélyesnek vagy bejegyzett címzettnek vagy ideiglenesen bejegyzett címzettnek nem minősülő, Finnországban letelepedett, önálló gazdasági tevékenységet nem folytató személy más tagállamban szabad forgalomba bocsátott jövedéki termékeket vásárolt, amelyeket a távértékesítő vagy a megbízásából eljáró személy közvetlenül vagy közvetve Finnországba ad fel vagy szállít.
- 18 A jövedéki adóról szóló törvény (182/2010) 6. §-ának 12) pontja szerint *távértékesítő* az az eladó, aki a 11) pont szerint termékeket értékesít Finnországba.
- 19 A jövedéki adóról szóló törvény (495/2014) 72. §-ának első bekezdése szerint nem kell jövedéki adót fizetni a magánszemély által saját felhasználásra beszerzett és Finnországba szállított, más tagállamban szabad forgalomba bocsátott termékek után.
- 20 Ha a magánszemély nem a 72. § szerint és nem távértékesítés útján szerez be jövedéki termékeket saját felhasználásra más tagállamból, és a termékeket egy másik magánszemély vagy egy hivatásos vállalkozó szállítja Finnországba, a jövedéki adóról szóló törvény (182/2010) 74. §-ának első bekezdése szerint az adófizetési kötelezettség a termékeket beszerző magánszemélyt terheli. A termékek szállításában részt vevő vagy Finnországban a termékek birtokában lévő személy is ugyanúgy felel a termékeket beszerző magánszemély által fizetendő adóért, mint saját adófizetési kötelezettségéért.
- 21 A jövedéki adóról szóló törvény 79. §-ának első bekezdése szerint a távértékesítés útján Finnországba értékesített termékek után jövedéki adót kell fizetni. A rendelkezés második bekezdése szerint a távértékesítőt adókötelezettség terheli. Ha a távértékesítő adóügyi képviselővel rendelkezik, akkor a távértékesítő helyett őt terheli az adókötelezettség. A távértékesítő ugyanúgy felel az adóügyi képviselő által megfizetendő jövedéki adóért, mint saját adófizetési kötelezettségéért. A rendelkezés harmadik bekezdése szerint a jövedékiadó-fizetési kötelezettség a jövedéki termékek finnországi átadásának időpontjában keletkezik. A jövedéki adót a termék finnországi átadásának napján hatályban lévő szabályok szerint kell megfizetni.

A jövedéki adóról szóló törvény 74. §-ával kapcsolatos előkészítő anyagok

- 22 A jövedéki adóról szóló törvényre vonatkozó kormányzati törvénytervezetnek (HE 263/2009 vp, 46. o.) a törvény 74. §-ához fűzött részletes indokolása a következőket tartalmazza:

„A rendelkezés azt az esetet szabályozná, amikor a magánszemély nem a 72. § szerint és nem távértékesítés útján szerez be jövedéki termékeket saját felhasználásra más tagállamból. Ebben az esetben a magánszemély nem maga hozná a termékeket Finnországba, hanem egy másik magánszemély vagy egy hivatásos kereskedő szállítaná azokat. Ez azt jelenti, hogy a magánszemély például termékeket szerezne be más tagállamból az interneten keresztül, és maga gondoskodna e termékek Finnországba szállításáról, anélkül, hogy az eladó vagy a megbízásából eljáró más személy részt venne a szállítás megszervezésében.

[...]

A termékek után adót kellene fizetni függetlenül attól, hogy azokat egy hivatásos vállalkozó – például egy fuvarozási vállalkozás vagy egy postai szolgáltató – vagy egy másik magánszemély importálja-e Finnországba. A fő különbség a távértékesítéshez képest abban rejlene, hogy az eladó vagy a megbízásából eljáró személy semmilyen módon nem vehet részt a termékek szállításában vagy a szállítás megszervezésében. Ha viszont az eladó például meghatározott fuvarozási vállalkozások igénybevételére ösztönözné honlapján a vevőt, akkor ez távértékesítésnek minősülne, amelynek esetében a távértékesítő vagy adóügyi képviselője lenne köteles megfizetni a jövedéki adót a rendeltetési hely szerinti tagállamban.”

Az uniós jog vonatkozó rendelkezései

- 23 Az eljárásban a releváns 2020. évi esemény időpontjában hatályos, a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelvet (HL 2009. L 9., 12. o.) kell alkalmazni.
- 24 A 2008/118/EK irányelv 7. cikkének (1) bekezdése szerint a jövedékiadó-kötelezettség a szabad forgalomba bocsátás időpontjában és a szabad forgalomba bocsátás szerinti tagállamban keletkezik.
- 25 A 2008/118/EK irányelv 32. cikkének (1) bekezdése szerint a magánszemély által saját felhasználásra beszerzett és egyik tagállamból a másikba szállított jövedéki termékek esetében a jövedéki adót csak a beszerzés helye szerinti tagállamban kell kivetni.
- 26 A 2008/118/EK irányelv 36. cikke a következőket írja elő a távértékesítés tekintetében:

„(1) A rendeltetési hely szerinti tagállamban kell a jövedéki adót fizetni [helyesen: megfizetni] az egy tagállamban már szabad forgalomba bocsátott és adóraktár-engedélyesnek vagy bejegyzett címzettnek nem minősülő, más tagállamban székhellyel rendelkező független gazdasági tevékenységet nem folytató [helyesen: más tagállamban letelepedett, önálló gazdasági tevékenységet nem folytató] személy által megvásárolt olyan jövedéki termékek esetében, amelyeket az eladó vagy a megbízásából eljáró személy közvetlenül vagy közvetve más tagállamba irányulóan ad fel vagy szállít.

E cikk alkalmazásában »rendeltetési hely szerinti tagállam« a küldemény vagy szállítmány érkezési helye szerinti tagállam.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetben a jövedéki adót a rendeltetési hely szerinti tagállamban, a jövedéki termékek kiszállításakor kell kivetni. A jövedéki adókötelezettség [helyesen: jövedékiadó-kötelezettség] keletkezésének feltételei és mértéke [helyesen: és a jövedéki adó mértéke] megegyezik az adó kivetésének időpontjában hatályban levő feltételekkel és mértékkel.

A jövedéki adót a rendeltetési hely szerinti tagállam által meghatározott eljárásnak megfelelően kell megfizetni.

(3) A rendeltetési hely szerinti tagállamban az adófizetési kötelezettség az eladót terheli.

Mindazonáltal a rendeltetési hely szerinti tagállam rendelkezhet úgy, hogy az adófizetési kötelezettség a rendeltetési hely szerinti tagállamban székhellyel rendelkező és az illetékes hatóságok által jóváhagyott adóügyi képviselőt, vagy amennyiben az eladó nem tartotta tiszteletben a (4) bekezdés a) pontjának rendelkezését, a jövedéki termékek címzettjét terheli.”

Az előzetes döntéshozatal szükségessége

- 27 Az ügyben tisztázni kell azt a kérdést, hogy a B UG részt vett-e az általa Finnországba értékesített, Németországban szabad forgalomba bocsátott alkoholtartalmú italok szállításában oly módon, hogy úgy kell tekinteni, hogy a vállalkozást Finnországban a termékek távértékesítőjeként jövedékiadó-kötelezettség terheli.
- 28 Megállapítást nyert, hogy a termékeket Németországban beszerző magánszemély saját felhasználásra vásárolta azokat a vállalkozástól. A magánszemély közvetlenül a szállításért felelős fuvarozási vállalkozásnak fizette meg a vállalkozástól vásárolt termékek szállításának költségét.
- 29 A Hallinto-oikeus (közigazgatási bíróság) véleménye szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlata nem ad választ arra a kérdésre, hogy miként kell értelmezni a 2008/118/EK irányelv 36. cikkének (1) bekezdésében szereplő „az eladó vagy a

megbízásából eljáró személy közvetlenül vagy közvetve más tagállamba irányulóan ad fel vagy szállít” kifejezést.

- 30 A Hallinto-oikeus (közigazgatási bíróság) előtt folyamatban lévő alapeljárásban különösen azt kell megvizsgálni, hogy az eladó a 2008/118/EK irányelv 36. cikkének (1) bekezdése értelmében véve közvetlenül vagy közvetve részt vett-e a termékek más tagállamba szállításában, ha az eladó honlapja, amelyen keresztül jövedéki termékek értékesítésére került sor egy másik tagállamban letelepedett vevő részére, különböző fuvarozási vállalkozásokat nevezett meg, és tájékoztatást nyújtott a vevőket terhelő szállítási költségekről. Az eladó honlapja ezenkívül tartalmazott egy, a fuvarozási vállalkozás honlapjára mutató linket, amelyre a vevő közreműködése nélkül továbbítottak a szállítandó árura vonatkozó információkat.
- 31 A 2008/118/EK irányelvet hatályon kívül helyezte a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2019. december 19-i (EU) 2020/262 tanácsi irányelv átdolgozása. A hatályos átdolgozott (EU) 2020/262 irányelv 44. cikkének (1) bekezdése megfelel a 2008/118/EK irányelv 36. cikke (1) bekezdésének.
- 32 A Bíróság fent ismertetett jogkérdéssel kapcsolatos ítélezési gyakorlatának hiányában, és mert a Hallinto-oikeus (közigazgatási bíróság) véleménye szerint a 2008/118/EK irányelv távértékesítésre vonatkozó 36. cikkének pontosítására van szükség a 2008/118/EK irányelv, valamint a hatályos (EU) 2020/262 irányelv különböző tagállamokban történő egységes alkalmazásához, az említett bíróság előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé.
- 33 A vállalkozás és az adóhatóság adóbevételek jogosultjainak jogvédelmével foglalkozó hivatala lehetőséget kapott az azon kérdésben való állásfoglalásra, hogy szükség van-e előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztésére.

A Hallinto-oikeus (közigazgatási bíróság) közbenső határozata előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek az Európai Unió Bírósága elé terjesztéséről

- 34 A Hallinto-oikeus (közigazgatási bíróság) felfüggeszti az eljárást, és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján a 2008/118/EK irányelv távértékesítésre vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésére irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt a Bíróság elé. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemre szükség van a Hallinto-oikeus (közigazgatási bíróság) előtt folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a 2008/118/EK irányelvvel, különösen a távértékesítésre vonatkozó 36. cikkel az olyan nemzeti jogértelmezés, amely szerint a jövedéki termékek más tagállamban székhellyel rendelkező eladóját úgy kell tekinteni,

hogyan vesz részt a termékek rendeltetési hely szerinti tagállamba szállításában, és a rendeltetési hely szerinti tagállamban távértékesítésből eredően jövedékiadó-kötelezettség terheli, pusztán azért, mert az eladó a honlapján egy adott fuvarozási vállalkozás igénybevételére ösztönzi a vevőt?

2) A jövedéki termékek eladója a 2008/118/EK irányelv 36. cikkének (1) bekezdése értelmében véve közvetlenül vagy közvetve más tagállamba adott-e fel vagy szállított-e termékeket, és adókötelezettség terhelve-e az irányelv értelmében vett távértékesítésből eredően, ha az eladó honlapja meghatározott fuvarozási vállalkozásokat ajánlott, és tájékoztatást nyújtott a vevőt terhelő szállítási költségekről, és a szállítási költségeket olyan fuvarozási vállalkozás számlázta ki, amelynek a vevő közreműködése nélkül továbbították a szállítandó termékekre vonatkozó információkat? Jelentősséggel bír-e e kérdés értékelése szempontjából az a körülmény, hogy a vevő külön szerződést kötött a termékek szállításáról az eladó honlapján feltüntetett fuvarozási vállalkozással?

[omissis]